خرید آنلاین در gajmarket.com

هر نَفَسی را دو نعمت است:

دم فرو دادن و برآمدنش؛

آن یکی مُمِدّ حیات است،

این یکی مفرِّح ذات؛

و چنین زیبا، زندگی در هم تنیده است

و تو شکر خدا کن، به هنگام رنج

و شکر او کن، به وقت رَستن از رنج.

در هر نفسی دو نعمت وجود دارد: دم و بازدم؛ یکی یاری‌گر زندگی و حیات است و دیگری شادی‌بخش وجود و نشاط‌آور. زندگی به همین زیبایی با جمع اضداد آمیخته شده است. خدا را در همه حال باید سپاس گفت چه در هنگام رنج و سختی و چه در هنگام رهایی از سختی‌ها.

آرایه◁ دم فرو دادن، برآمدن [دَم]: تضاد

بگذار بر پشت زین خود معتبر بمانم

تو در کلبه و در خیمهٔ خود باز بمان

بگذار که سرخوش و سرمست به دوردست‌ها روم

و بر فراز سرم هیچ جز اختران نبینم.

[من پویایی و سفر را به سکون ترجیح می‌دهم.] بگذار من آبرومندانه سفر کنم و تو در خانهٔ خودت بمان. من دوست دارم که با خوشحالی و نشاط به جاهای دور سفر کنم و زیر آسمان باشم و ستاره‌ها را بالای سرم ببینم.

آرایه◁ بر پشت زین بودن: کنایه از در سفر بودن و پویایی / کلبه، خیمه: مراعات‌نظیر / واج‌آرایی حرف «س»

او اختران را در آسمان نهاده

تا به برّ و بحر نشانمان باشند

تا نگه به فرازها دوزیم

تا از این ره، لذّت اندوزیم.

خداوند ستاره‌ها را در آسمان قرار داده تا در خشکی و دریا راهنمای مسیر ما باشند، تا به بالا [آسمان‌ها] خیره شویم و از این کار لذت ببریم.

آرایه◁ برّ، بحر: تضاد و جناس ناهمسان / نگاه دوختن: کنایه از خیره شدن / واج‌آرایی حروف «ز» و «ذ» که صدای /ز/ دارد.

دیوان غربی - شرقی، یوهان ولفگانگ گوته

cipbooks
فقط برای استفاده حتما در کانال سی ای پی بوکز عضو شوید